

пленя; на войскитѣ генералъ Хорватовичъ говорилъ, че тѣ ще се биждѣ отново съ Българетѣ, като възлагалъ на тѣхъ надѣждитѣ си, че тия ще умѣятъ да запазатъ честѣта на сѣрбското оржжие и да подноватъ славата на воинственния Сѣрбски народъ, до негдѣ помрачена въ послѣдната неудачна война съ България, въ която война, говорилъ ген. Хорватовичъ ний загубихме вслѣдствие на това, че бѣхме помалко, сравнително съ Българитѣ и че съ васъ (войскитѣ) се распорезаше бившия тогава Воененъ лудничавъ Министаръ ген. Петровичъ, който както ви е извѣстно, веднага слѣдъ войната бѣ затворенъ въ лудницата, гдѣго се намира и до сега. Сега работитѣ не стождѣ така: ний количествено ще бждемъ повече отъ неприготовенитѣ за нова война Българи и на челото ви стоя азъ (ген. Хорватовичъ), който самъ приелъ всички мѣрки за щастливия край на войната за въ наша полза и комуто въ много по кървопролитната и упорита Сѣрбско-Турска война прѣзъ 1876 година, военното шастие нигдѣ не измѣни Както заявлението на Н. Височество, че се очаквало обявяванието войната отъ страна на сѣрбитѣ прѣзъ ношѣта отъ 5 на 6, така и предадени отъ него разговоръ за смотра на Ген. Хорватовичъ. произвѣдоха на мене най-тѣжко впечатление и страхъ за злочестата сждбина на България, която азъ вече считахъ като загинала отъ едно сѣрбско нахлуване. Прѣзъ деня на 6 Августъ, азъ се срѣшнахъ съ мнозина офицери, които знаеха за тѣжкитѣ врѣмена, които прѣкарва ношето отечество и които вѣрваха, че то се намира въ предсмъртна агония, въ прѣдъ видѣ на грознитѣ събития които висяха надъ него да се сгромолятъ Всинца придавахме голѣмо значение на думитѣ на Н. Височество, казани на смотра на артилерията прѣзъ 6 Августъ утреньта Въ сждия день, на 6 Августъ, азъ седѣхъ